

با سیستم مدیریت محتوای Movable Type بیشتر آشنا شویم (MT)

قصد داریم شما را با برنامه Movable Type بیشتر آشنا کنیم. اگر شما یک وبلاگ‌نویسید و یا حتی فقط یک خواننده وبلاگ هستید، بعید است که تا کنون نام موویبل‌تایپ را نشنیده باشید. دو سه سالی است که استفاده از موویبل‌تایپ یا همان «ام‌تی» در میان وبلاگ‌نویسان ایرانی رواج پیدا کرده است. ام‌تی یک سیستم تقریباً جامع مدیریت محتواست، سیستمی که تقریباً به اکثر نیازهای شما برای ساخت وبلاگ پاسخ می‌دهد. چنانچه شما یک هاست و دامین شخصی خریداری کردید و می‌خواهید که وبلاگ‌تان بر روی فضای اختصاصی خودتان منتشر شود، باید از یک برنامه مدیریت محتوا و به عبارتی یک برنامه انتشار وبلاگ استفاده کنید. ام‌تی یکی از این برنامه‌هاست. ام‌تی به علت سادگی کار با آن و همچنین قابلیت‌ها و امکانات مناسبش، به سرعت جای خود را در میان بلاگرهای ایرانی (و حتی خارجی) باز کرد. همچنین به علت اینکه ام‌تی کدباز (Source Open) است، برنامه‌نویسان مختلف در سراسر دنیا، پلاگین‌های مختلفی برای ام‌تی نوشته‌اند. پلاگین‌هایی که تعداد آن‌ها بسیار زیاد است و هر یک کار خاصی را انجام می‌دهند و یا یک قابلیت جالب را به ام‌تی می‌افزایند.

شما با مراجعه به سایت www.mt-plugins.org می‌توانید به اکثر پلاگین‌های نوشته شده برای ام‌تی دست یابید.

ام‌تی محصول شرکت SixApart است. این شرکت در ابتدا ام‌تی را به صورت کاملاً رایگان عرضه کرد. در ام‌تی رایگان شما می‌توانستید به تعداد نامحدود وبلاگ ایجاد کنید و همچنین به تعداد نامحدود نویسنده داشته باشید. حال آنکه پس از عرضه نسخه‌ی متحول‌شده‌ی ام‌تی (یعنی از نسخه ۳ به بعد) مسئولان این شرکت ام‌تی را در دو نسخه عرضه کردند. یک نسخه رایگان و دیگری نسخه پولی. در نسخه رایگان شما از نظر قانونی تنها مجاز به ساخت ۳ وبلاگ و یک نویسنده هستید. نسخه پولی هم خود با توجه به شرایط استفاده‌کننده و همچنین تعداد مجاز وبلاگ و نویسنده، به دسته‌های مختلفی تقسیم می‌شود. همچنین چنانچه شما یک نسخه از ام‌تی را خریداری کنید، می‌توانید از ساپورت شرکت نیز استفاده کنید. در حالی که ام‌تی رایگان از این امتیاز محروم می‌باشد. در اینجا باید اشاره کرد که نسخه‌ی رایگان و نسخه‌ی پولی ام‌تی هیچ تفاوتی با هم ندارند، بلکه شما در نسخه رایگان از لحاظ قانونی مجاز به ساخت بیش از ۳ وبلاگ و یک نویسنده نیستید.

اکنون که کمی با حال و هوای ام‌تی آشنا شدید، لازم است کمی در خصوص قابلیت‌های این سیستم، صحبت کنیم. ام‌تی این امکان را به شما می‌دهد که وبلاگ‌تان را به سادگی بر روی فضا و دامین شخصی‌تان منتشر کنید. همچنین می‌توانید انواع آرشیو را برای وبلاگ خود داشته باشید؛ به عنوان مثال آرشیو موضوعی، ماهانه، سالانه و حتی روزانه!

امکان داشتن بخش نظرات و یا همان Comments برای هر پست و همچنین بخش Track Back (برای جمع‌آوری مطالب مرتبط) از دیگر امکاناتی است که به طور پیشفرض در ام‌تی وجود دارد. همچنین شما می‌توانید انتخاب کنید که بخش نظرات برای کدام پست یا مطلب فعال باشد و برای کدام پست این بخش بسته باشد و یا اینکه مشخص کنید بخش ترک‌بک برای فلان پست، غیرفعال باشد. در ام‌تی به راحتی می‌توانید قالب وبلاگ خود را تغییر کنید و همچنین این امکان وجود دارد که قالب صفحه اصلی شما با قالب هر یک از آرشیوها، متفاوت باشد (که البته این عمل توصیه نمی‌شود) از دیگر امکانات ام‌تی می‌توان به داشتن یک موتور جستجوی قوی اشاره کرد. این موتور جستجو می‌تواند به دقت و با کنترل‌های متعدد، به دنبال عبارت یا کلمه‌ی مورد نظر شما، در میان تمام مطالب وبلاگ بگردد. همچنین شما در کنترل پنل مدیریتی ام‌تی می‌توانید به راحتی از تمام مطالب خود نسخه‌ی پشتیبان یا بک‌آپ تهیه کنید و یا اینکه بک‌آپ‌های قبلی را به ام‌تی وارد کنید. ام‌تی به طور پیشفرض نسخه RSS نیز برای وبلاگ شما می‌سازد که البته توضیح در خصوص RSS و همچنین کاربردهای آن در این مجال نمی‌گنجد. همچنان که در بالا عرض شد، شما به کمک پلاگین‌هایی که برای ام‌تی نوشته شده است، می‌توانید امکانات موردنیاز خود را به ام‌تی بیافزایید. مثلاً به کمک پلاگین «تاریخ شمسی» که توسط یک فرد ایرانی نوشته شده است، شما به راحتی می‌توانید از تاریخ هجری شمسی در وبلاگ خود استفاده کنید یا به کمک پلاگین Multi Blog به راحتی می‌توانید از مطالب یک یا چند وبلاگ در داخل یک وبلاگ دیگر استفاده کنید.

حجم ام‌تی بر روی هاست در حدود ۵ مگابایت می‌باشد. یعنی چنانچه شما بخواهید وبلاگ‌تان را با ام‌تی راه بیندازید، باید از همان اول حدود ۵ مگابایت برای فایل‌های خود ام‌تی کنار بگذارید! در هفته‌ی بعد کمی بیشتر وارد جزئیات ام‌تی خواهیم شد و شما را بیشتر با این سیستم مدیریت محتوا آشنا خواهیم کرد.

ام‌تی رقیبان سرسختی همچون Word Press نیز دارد که تعداد زیادی از وبلاگ‌ها را به سمت خود کشانده است. وردپرس نیز یک سیستم مناسب و کم‌حجم برای راه‌اندازی یک وبلاگ شخصی می‌باشد. وردپرس به شکل کاملاً رایگان عرضه شده است و پلاگین‌های متعددی نیز برای آن نوشته شده است.

همان‌طور که گفته شد با کمک ام‌تی می‌توانید یک وبلاگ با امکانات مختلف داشته باشید و براحتی آن را به روز نمایید. در این هفته قصد داریم کمی بیشتر و جزئی‌تر شما را با ام‌تی آشنا کنیم. قبل از شروع بحث لازم است به نکته‌ای اشاره کنیم. در هفته‌ی گذشته گفته شد که موویبل‌تایپ یک نرم‌افزار Open Source یا همان کدباز است. در صورتی که چنین نیست و ام‌تی لایسنس مخصوص به خود را دارد. به عبارتی دیگر هر نرم‌افزاری که کدهای آن قابل دیدن باشد، کدباز نیست.

برای شروع کار لازم است که برنامه‌ی ام‌تی را بر روی فضای شخصی خود نصب کنید. شما همواره می‌توانید جدیدترین نسخه ام‌تی را از سایت آن در آدرس <http://www.movabletype.org> دانلود کنید. پس از آن، فایل‌های مربوط به برنامه را به فضای شخصی خود آپلود می‌کنید و سپس توسط راهنمای خود برنامه یا راهنماهای فارسی نوشته شده در این زمینه، ام‌تی را بر روی هاست خود نصب می‌کنید.

پس از نصب، وقتی که شما به صفحه‌ی اول ام‌تی بروید، با وارد کردن یوزر و پسورد خود، وارد قسمت مدیریتی ام‌تی می‌شوید. حال شما که با دسترسی **Admin** وارد شده‌اید، در این قسمت می‌توانید کارهای مختلفی انجام دهید، مثلاً؛ وبلاگ جدید بسازید و یا یکی از وبلاگ‌های موجود را پاک کنید. همچنین می‌توانید برای وبلاگ‌ها نویسنده با یوزر و پسورد اختصاصی، ایجاد کنید. به طوری که فرد نویسنده با داشتن یوزر و پسورد اختصاصی خود می‌تواند وارد ام‌تی شود و با توجه به اختیاراتی که ادمین برای آن معین کرده است، به فعالیت بپردازد. هنگامیکه برای اولین بار وارد ام‌تی می‌شوید، خواهید دید که ام‌تی یک وبلاگ به صورت پیش‌فرض ساخته است. شما می‌توانید تنظیمات دلخواه خود را بر روی این وبلاگ اعمال کنید و هم این‌که می‌توانید آن را پاک کنید و یک وبلاگ جدید بسازید. در ابتدا لازم است که تنظیمات مربوط به محل ذخیره‌ی فایل‌های ساخته شده توسط ام‌تی و همچنین آدرس موردنظر برای نمایش وبلاگ را انجام دهید. برای این کار بر روی **Manage Weblog** کلیک کنید و سپس در صفحه‌ی جدید و در ستون سمت چپ بر روی **Weblog Config** کلیک کنید. در این قسمت می‌توانید این تنظیمات را انجام دهید.

حال به توضیح گزینه‌های موجود در ستون سمت چپ خواهیم پرداخت.

اولین گزینه **Entry New** می‌باشد. شما با کلیک بر روی این گزینه به صفحه‌ی **Create New Entry** هدایت می‌شوید. شما در این قسمت می‌توانید یک پست جدید به وبلاگ خود اضافه کنید. به عبارت دیگر چنانچه بخواهید وبلاگ خود را به روز کنید، باید از این قسمت استفاده کنید و مطالب خود را در باکس‌های موجود در این صفحه نوشته و سپس **Save** را بزنید تا مطالب بر روی وبلاگ شما منتشر شود. همچنین شما در این صفحه پس از نوشتن مطلب، می‌توانید پیش‌نمایشی از مطلب نوشته شده‌ی خود را ببینید. برای این کار در همین صفحه و پس از نوشتن مطلب، بر روی **Preview** کلیک کنید. در این صفحه باکس‌ها و گزینه‌های مختلفی وجود دارد که توضیح کامل آن‌ها را به فرصتی دیگر موکول می‌کنیم.

دومین گزینه ستون سمت چپ **Entries** می‌باشد. با کلیک بر روی این گزینه به صفحه‌ای هدایت می‌شوید که در آن لیست تمامی پست‌های شما موجود می‌باشد. با کلیک بر روی هر کدام می‌توانید به ویرایش مطالب داخل آن بپردازید. همچنین در این قسمت می‌توانید پست‌های موردنظر خود را پاک کنید.

سومین گزینه‌ی ستون سمت چپ **Uplode File** می‌باشد. این قسمت همان‌طور که از نامش پیداست جهت آپلود کردن فایل به کار می‌رود. پس از این گزینه در امتی‌های نسخه‌ی ۳ به بعد دو گزینه‌ی دیگر برای مدیریت کامنت‌ها و همچنین ترک‌بک‌ها ایجاد شده است که فعلا از آن‌ها می‌گذریم.

گزینه‌ی بعدی **Templates** می‌باشد. با کلیک بر روی این گزینه به صفحه مربوط به قالب‌ها در امتی هدایت می‌شوید. در این قسمت لیست تمامی قالب‌های موجود در امتی موجود می‌باشد و شما می‌توانید تغییرات دلخواه را در قالب‌ها ایجاد کنید. به عنوان مثال اگر بخواهید تغییری در قالب صفحه اول وبلاگ بدهید باید قالب **Main Index** را ویرایش کنید و یا اگر می‌خواهید تغییری در شکل ظاهری آرشیو تکی خود ایجاد کنید باید قالب **Individual Entry Archive** را تغییر بدهید. همچنین در این قسمت می‌توانید یک قالب جدید به وبلاگ خود اضافه کنید.

گزینه‌ی بعدی در ستون سمت چپ **Categories** می‌باشد. در این قسمت می‌توانید به تعداد دلخواه، موضوع برای وبلاگ‌تان در نظر بگیرید. به عبارت دیگر موضوعات آرشیو موضوعی را در این قسمت ایجاد می‌کنید. مثلا موضوعاتی مانند؛ روزمره، ورزشی، تکنولوژی و ...! در نسخه‌های قبلی امتی شما برای هر مطلب فقط می‌توانستید یک موضوع در نظر بگیرید. حال آن‌که در نسخه‌های ۳ به بعد امتی این قابلیت اضافه شده است که بتوان برای یک مطلب، بیش از یک موضوع در نظر گرفت. توضیح پیرامون دیگر گزینه‌های ستون سمت چپ و همچنین دیگر نکات مربوط به امتی را به هفته‌های بعد موکول می‌کنیم.

در مطالب بالا شما را با قسمت‌های دیگری از سیستم مدیریت محتوای **Movable Type** آشنا ساختیم. در گذشته به توضیح گزینه‌های موجود در ستون سمت چپ برنامه موویل تایپ یا همان امتی پرداختیم و به **Notifications** رسیدیم. در ستون سمت چپ امتی پس از کتگوری به **Notifications** می‌رسیم. این قسمت همچنان که از نامش پیداست جهت اطلاع‌رسانی از به‌روز شدن وبلاگ و همچنین ارسال مطالب وبلاگ برای اعضا استفاده می‌شود. در این قسمت شما می‌توانید آدرس ایمیل افراد را ثبت کنید و بعدا هنگامی که یک مطلب جدید نوشتید، پس از **Save** کردن مطلب، در پایین صفحه از بخشی که مربوط به همین کار است، استفاده کنید و بخشی از مطلب، یا تمام آن یا تنها تیترا مطلب به همراه لینک ثابت آن‌را، برای اعضا بفرستید. شما حتی می‌توانید کدهای خاصی را در صفحه وبلاگ خود قرار دهید و از این طریق و به طور خودکار ایمیل افراد متقاضی را دریافت کنید. البته باید توجه داشته باشید که برای حذف کردن یک آدرس ایمیل از لیست، باید به طور دستی آن را از لیست اعضا حذف کنید.

در نسخه‌های جدید امتی (یعنی نسخه‌های ۳ به بعد امتی) پس از این گزینه، بخشی با عنوان **Commenters** نیز وجود دارد که فعلا با آن کاری نداریم. گزینه‌ی بعدی **Weblog Config** می‌باشد که یکی از مهمترین بخش‌های

مدیریتی وبلاگ به حساب می‌آید و تنظیمات مختلف مربوط به وبلاگ در این بخش صورت می‌گیرد. بخش **Weblog Config** خود به چهار بخش مجزا تقسیم می‌شود: (البته باید متذکر شویم که در نسخه ۳,۲ امتی که در حال حاضر به صورت بتا عرضه شده است، تغییراتی در این بخش صورت گرفته است) نخستین بخش **Core Setup** می‌باشد که تنظیمات مربوط به محل ذخیره فایل‌های وبلاگ در هاست و همچنین آدرس نمایش وبلاگ، در این بخش صورت می‌گیرد. بخش بعدی **Preferences** می‌باشد که خود شامل بخش‌های متعددی است که در این مقاله به توضیح آن نمی‌پردازیم و توضیح گزینه‌های موجود در آن را به مقاله‌ی دیگری موکول می‌کنیم. گزینه‌ی بعدی **Files Archive** می‌باشد. در این بخش می‌توانید مشخص کنید که وبلاگ شما دارای چه نوع آرشیوهای باشد. می‌توانید آرشیو تکی، روزانه، هفتگی، ماهانه، موضوعی و یا همه‌ی آن‌ها را انتخاب کنید. همچنین در این بخش می‌توانید یک قالب آرشیو جدید نیز ایجاد کنید. علاوه بر این در این بخش می‌توان طریقه‌ی ساخت **URL** های مربوط به فایل‌های وبلاگ را به دلخواه تغییر داد. گزینه‌ی آخر هم **IP Banning** می‌باشد. در این بخش می‌توانید آی‌پی‌های افراد خاطی را وارد کنید! پس از آن، وقتی که این افراد به وبلاگ شما می‌آیند، دیگر نمی‌توانند در وبلاگ شما کامنت بگذارند یا **Track Back** ارسال کنند. این قسمت بیشتر برای مقابله با افراد خراب‌کار به کار می‌رود، به این صورت که بار نخست که آن‌ها در وبلاگ شما کامنت دادند، می‌توانید آی‌پی آن‌ها را که به همراه کامنت آن‌ها برای شما ارسال شده است، در بخش **IP Banning** وارد کنید تا دیگر نتوانند در وبلاگ شما دست به خراب‌کاری بزنند.

پس از بررسی **Weblog Config** به گزینه‌ی **Search** می‌رسیم. شما در این بخش می‌توانید به جستجوی یک عبارت یا یک کلمه در میان مطالب وبلاگ خود بپردازید. همچنین در این بخش می‌توانید یک حرف، کلمه یا عبارت را با حرف، کلمه یا عبارت مدنظر خود تعویض کنید. به این صورت که از قابلیت **Replace** استفاده کنید. (در این حالت امتی در میان تمامی مطالب وبلاگ شما به دنبال عبارت موردنظر می‌گردد و هرجایی که آن را یافت، عبارت جدید را جایگزین آن می‌کند)

پس از **Search** به گزینه‌ی **Import / Export** می‌رسیم. توسط این بخش می‌توانید یک نسخه‌ی پشتیبان از کلیه مطالب و کامنت‌های وبلاگ تهیه کنید. هنگامی که شما می‌خواهید هاست خود را عوض کنید و به قول معروف به یک خانه‌ی جدید اسباب‌کشی کنید و همچنین نمی‌خواهید مطالب قبلی خود را از دست بدهید، یکی از راه‌های موجود، استفاده از همین بخش است. به این صورت که یک نسخه‌ی پشتیبان از کلیه مطلب و کامنت‌های فعلی وبلاگ تهیه کنید و سپس در خانه‌ی جدید با کمک همین بخش، کلیه مطالب و کامنت‌ها را بازگردانید. البته باید توجه داشته باشید که این نسخه‌ی پشتیبان شامل قالب‌های وبلاگ نمی‌شود و باید از آن‌ها به طور جداگانه، نسخه‌ی پشتیبان تهیه کنید. گزینه‌ی بعدی در ستون سمت چپ **Rebuild Site** می‌باشد. این بخش برای بازسازی کل وبلاگ به کار می‌رود.

وقتی در امتی یک تغییر در قالب‌ها و یا به طور کلی تغییری در تنظیمات می‌دهید، برای این‌که این تغییرات بر روی وبلاگ اعمال شود، نیاز است که وبلاگ بازسازی شود. بدین معنی که کلیه فایل‌های وبلاگ با توجه به وضع فعلی و تنظیمات جدید، دوباره ساخته می‌شوند و جایگزین فایل‌های قبلی می‌گردند. البته در نسخه‌های ۳ به بعد امتی امکان استفاده از قالب‌های داینامیک نیز فراهم می‌باشد. در این قالب‌ها دیگر برای اعمال تغییرات نیاز به بازسازی وبلاگ نمی‌باشد.

گزینه‌ی آخر در ستون سمت چپ **View Site** می‌باشد که برای دیدن وبلاگ به کار می‌رود. یعنی وقتی بر روی این گزینه کلیک کنید، وبلاگ شما به نمایش در می‌آید.

در مطالب بالا شما را با قسمت‌های مختلف سیستم مدیریت محتوای امتی آشنا ساختیم و عملکرد اکثر گزینه‌های این برنامه را به اختصار توضیح دادیم. از این پس قصد داریم کمی جزئی‌تر به بررسی تنظیمات امتی بپردازیم. در این هفته به بررسی بخش **Preferences** می‌پردازیم. در ابتدا باید متذکر شویم که این بخش در نسخه‌های ۳ به بعد امتی، دچار کمی تغییرات شده است. برای وارد شدن به این بخش، ابتدا باید از میان گزینه‌های سمت چپ بر روی **Weblog Config** کلیک کرده و سپس وارد بخش **Preferences** شوید. حال در این بخش می‌توانید تنظیمات جزئی‌تری را اعمال کنید و طریقه‌ی نمایش وبلاگ را حتی‌الامکان، مطابق میل و سلیقه‌ی خود درآورید.

ابتدا به توضیح موارد موجود در بخش **General Settings** می‌پردازیم. در ابتدای این بخش می‌توانید یک توضیح کوتاه درباره‌ی وبلاگ خود بنویسید. اگر در این بخش چیزی بنویسید، در تمام قالب‌های امتی و در جاهایی که از تگ مربوطه استفاده شده است، این نوشته شما به نمایش در می‌آید. همچنین در صفحه اول امتی نیز این توضیح کوتاه، در زیر اسم وبلاگ به نمایش در می‌آید. در بخش بعدی می‌توانید معین کنید که مطالب نمایش داده شده در صفحه اصلی وبلاگ، متعلق به چند روز پیش باشد. به عبارت دیگر می‌توانید مشخص کنید که فقط مطالب مربوط به ۵ روز اخیر در صفحه‌ی اصلی وبلاگ به نمایش در بیاید. در بخش بعدی زبان مورد نظر برای نمایش تاریخ در وبلاگ را معین می‌کنید. که البته در حال حاضر زمان فارسی در این میان وجود ندارد! (البته شما به کمک یک پلاگین، می‌توانید از تاریخ هجری شمسی در وبلاگ خود استفاده کنید. این پلاگین توسط یک ایرانی نوشته شده است) در بخش بعدی هم مشخص می‌کنید که مطالب از نظر زمانی به چه صورت در صفحه قرار بگیرد. به عبارت دیگر می‌توانید مشخص کنید که مطالب جدید در بالای وبلاگ قرار بگیرد و یا اینکه مطالب جدید وبلاگ در انتهای صفحه منتشر شود. در بخش بعدی مشخص می‌کنید که آیا با هر اینترزدن در ادیتورهای امتی، به یک خط بعد برویم یا اینکه اینترزدن‌های ما بی‌تاثیر باشد. بخش بعدی مربوط به **Status Default Post** می‌باشد. در این بخش می‌توانید مشخص کنید که **Status** پیش‌فرض یک پست **Publish** باشد یا **Draft**. در حالت پابلیش، مطلب موردنظر همان موقع منتشر می‌شود و در صفحه اصلی

سایت قابل رویت می‌باشد. در حالتی که اگر **Status** پست بر روی **Draft** تنظیم شده باشد، پس از **Save** کردن، مطلب منتشر نمی‌شود، بلکه فقط به همان صورت **Save** شده باقی می‌ماند و شما بعداً می‌توانید تغییرات دلخواه را بر روی آن اعمال کنید و هر زمان که تمایل داشتید، نسبت به انتشار آن مطلب اقدام کنید. در بخش **Welcome Message** هم می‌توانید یک پیام خوش آمد بنویسید! این پیام در صفحه اصلی مربوط به این وبلاگ، در بخش مدیریتی امتی، به نمایش در می‌آید.

حال به بخش **Archiving Preferences** می‌رسیم. در این بخش همان‌طور که از نامش پیداست، تنظیمات مربوط به فایل‌های آرشیو را مشخص می‌کنید. در بخش نخست می‌توانید معین کنید که کدامیک از آرشیوهای فعال وبلاگ، به عنوان لینک ثابت برای مطالب، استفاده شود. به طور مثال اگر **Individual** را انتخاب کنید، لینک ثابت مطالب وبلاگ، بر اساس این نوع آرشیو، تنظیم و ساخته می‌شود. در بخش بعدی هم می‌توانید پسوند فایل‌های آرشیو را معین کنید! مثلاً اگر قصد دارید صفحه‌ای یا قسمتی را به درون صفحات خود **Include** کنید، باید پسوند صفحات آرشیو خود را **php** بگذارید. پس از تنظیمات مربوط به آرشیو، به تنظیمات مربوط به ترک‌بک و کامنت می‌رسیم. در این بخش تنظیمات مختلفی را می‌توانید اعمال کنید، به طور مثال حالت پیش‌فرض برای کامنت را معین کنید، یا مشخص کنید که کامنت‌ها و ترک‌بک‌های رسیده به ایمیل شما ارسال شود و شما را باخبر سازد و غیره. همچنین در این بخش می‌توانید مشخص کنید که پس از اینکه مطلب جدید در وبلاگ قرار گرفت، برای سایت‌های به‌خصوصی، پینگ ارسال شود و به این ترتیب آن‌ها را از به‌روز شدن وبلاگ خود، مطلع سازید. یکی از کاربردهای این اطلاع‌رسانی، نمایش وبلاگ شما به صورت آپدیت شده در سرویس بلاگ‌رولینگ می‌باشد. به این صورت که اگر وبلاگ‌های دیگر از سرویس بلاگ‌رولینگ (که در هفته‌های گذشته درخصوص آن توضیح لازم داده شده است) استفاده کرده باشند و به شما نیز لینک داده باشند، پس از آپدیت کردن وبلاگ و ارسال پینگ، وبلاگ شما نیز در لیست وبلاگ‌های آپدیت شده قرار می‌گیرد و افراد دیگر هم از به‌روز شدن وبلاگ شما مطلع می‌شوند. البته باید ذکر کنیم که در تنظیمات مربوط به بلاگ‌رولینگ آن وبلاگ نیز باید مشخص شده باشد که وبلاگ‌های به‌روز شده، به نوعی متمایز گردند. در امتی نسخه‌ی ۳ به بعد، بخش کامنت‌ها دچار تحولات اساسی شده است. به این صورت که شما می‌توانید بخش کامنت را در وبلاگ به گونه‌ای تنظیم کنید که نظرات بازدیدکنندگان، تنها پس از تایید شما بر روی وبلاگ قرار گیرد. در این صورت پس از اینکه فردی در وبلاگ شما کامنت می‌گذارد، با صفحه‌ای روبرو می‌شود که در آن توضیح داده شده است که نظر شما پس از تایید مدیریت، بر روی سایت قرار می‌گیرد. شما در همین قسمت می‌توانید مشخص کنید که بخش کامنت، به این صورت باشد!

بررسی روش‌های جلوگیری از نظرات ناخواسته یا کامنت‌های اسپم در موویل تایپ

اگر شما هم جزو کاربران موویل تایپ (یا همان ام‌تی!) هستید، و یا به عبارت دیگر اگر شما هم وبلاگ‌تان را توسط سیستم مدیریت محتوای **Movable Type** منتشر می‌کنید، به احتمال قوی تا کنون با کامنت‌های اسپم یا همان نظرات ناخواسته روبرو شده‌اید.

کامنت‌های اسپم به زبان ساده عبارت است از نظراتی که توسط روبات‌های مختلف برای مطالب وبلاگ شما ارسال می‌شود. هدف **Spammer** های کامنت، افزایش امتیاز یا همان **Rank** سایت خود، در موتورهای جستجو مخصوصا گوگل می‌باشد. چرا که موتورهای جستجو و به عنوان مثال گوگل، بر اساس تعداد لینک‌هایی که در سایت‌های مختلف به یک سایت داده می‌شود، یک امتیاز برای آن‌ها قائل می‌شوند. پس همان‌طور که متوجه شدید، این روبات‌ها عاشق چشم و ابروی صاحب وبلاگ نبوده‌اند که برایش کامنت گذاشته‌اند، بلکه تنها و تنها به فکر منافع خود می‌باشند. به طوری که در برخی موارد، تعداد زیادی کامنت برای یک مطلب ارسال می‌کنند و در تک‌تک این کامنت‌ها، به سایت خودشان لینک می‌دهند. پس باید به طریقی جلوی این نظرات ناخواسته را گرفت. ما در این مقاله به معرفی و بررسی برخی از روش‌های جلوگیری از ثبت این نظرات می‌پردازیم.

ساده‌ترین روش مقابله با اسپمرها، تغییر نام فایل مربوط به نظرخواهی می‌باشد. وقتی که شما ام‌تی را نصب می‌کنید، فایلی با نام **mt-comments.cgi** در شاخه اصلی برنامه وجود دارد، که امور مربوط به نظرات در وبلاگ را کنترل می‌کند. اغلب اسپمرها نیز از طریق همین فایل، وبلاگ را مورد حمله قرار می‌دهند. پس با تغییر نام این فایل، جلوی تعداد زیادی از کامنت‌های اسپم را خواهید گرفت. برای این کار توسط یک برنامه **FTP Manager** یا از طریق **File Manager** کنترل پنل هاست‌تان، نام این فایل را تغییر دهید. مثلاً می‌توانید نام آن را به **mt-mycomments.cgi** تغییر دهید. حال باید این تغییر نام را به اطلاع خود ام‌تی هم برسانیم، بدین منظور باید نام جدید را در فایل **mt.cfg** وارد کنیم. بنابراین فایل **mt.cfg** که در شاخه اصلی ام‌تی موجود می‌باشد را، توسط یک ادیتور باز کنید (می‌توانید از ادیتور خود **File Manager** استفاده کنید) و عبارت **mt-CommentScript** را در آن پیدا کنید. حال علامت **#** را از ابتدای آن خط بردارید و نام جدیدی را که انتخاب نموده‌اید، به جای **mt-comments.pl** وارد کنید و سپس تغییرات انجام شده را ذخیره کنید. حال فقط کافی است تا تمام صفحات وبلاگ‌تان را بازسازی کنید تا تغییرات اعمال شود.

اشکالی که در این روش وجود دارد این است که، ممکن است بعد از مدتی اسپمرها نام جدید فایل را نیز پیدا کنند و دوباره شما را مورد حمله قرار دهند، که در این صورت باز مجبور خواهید شد نام فایل را تغییر دهید.

روش دیگر برای خلاصی از شر کامنت‌های اسپم، ارتقای مووایل تایپ به نسخه‌ی ۳ یا ۳ به بعد می‌باشد.

در این نسخه‌های جدید، امکانی برای صاحب وبلاگ قرار داده شده که می‌تواند نظرات را قبل از انتشار ببیند. به این صورت که وقتی فردی (یا یک روبات) برای یک مطلب در وبلاگ کامنت می‌گذارد، آن کامنت همان موقع منتشر نمی‌شود. بلکه این نظرات نگه‌داری می‌شوند و صاحب وبلاگ پس از دیدن آن‌ها می‌تواند آن‌ها را منتشر کند و یا اینکه آن‌ها را پاک کند. بنابراین کامنت‌های اسپم، دیگر وارد وبلاگ نخواهند شد. چرا که صاحب وبلاگ با دیدن این دسته از کامنت‌ها، آن‌ها را قبل از انتشار پاک می‌کند.

روش دیگر برای جلوگیری از نظرات ناخواسته، استفاده از Security Code می‌باشد. این روش مطمئن‌ترین راه برای خلاصی از شر اسپم‌هاست. وقتی که شما از Security Code استفاده کنید، فرد (یا روباتی!) که می‌خواهد در وبلاگ شما کامنت بگذارد، باید یک کد امنیتی خاص را که در یک کادر کوچک نشان داده می‌شود، را نیز وارد کند. از آنجا که این کد هر بار تغییر می‌کند و روبات‌ها به سادگی قادر به تشخیص این کد امنیتی نیستند، پس می‌توان تقریباً مطمئن شد که با استفاده از این روش، هیچ کامنت اسپمی دریافت نخواهید کرد. چنانچه شما به استفاده از این روش متقاعد شده‌اید، می‌توانید راهنمای فارسی نصب آن را در <http://forum.persiantools.com/t12694.html> مشاهده کنید.

روش دیگر برای جلوگیری از کامنت‌های اسپم، استفاده از پلاگین MT-Blacklist می‌باشد. شما با استفاده از این پلاگین یک لیست سیاه تهیه می‌کنید و کلماتی را که مایل نیستید در قسمت نظرات استفاده شود، در آن قرار می‌دهید. حال اگر فرد یا روبات نظردهنده از این کلمات در متن نظر خود استفاده کند، از نمایش آن‌ها جلوگیری به عمل خواهد آمد. راهنمای فارسی نصب و استفاده از این پلاگین در <http://weblog.mojde.com/archives/000361.html> قابل دسترسی می‌باشد.